

Slavnost Všech svatých

*Svaté Trojici jasné,
Marii, Panně slavné,
zpívejme svatým,
všem zástupům nebeským,
svatým andělům,
patriarchům, prorokům,
všem svatým apoštolům.
Všem svatým mučedníkům,*

*vyznavačům, panicům
i svatým pannám,
vdovám, svatým
manželkám,
všem vyvoleným,
na nebi kralujícím,
na tvář Boží patřícím...*

*Slavnost Všech svatých vychází z historické události zasvěcení římského Pantheonu (původně pohanského chrámu všech olympských bohů) Panně Marii a všem svatým mučedníkům 13. května 609. Avšak na křesťanském Východě se slavil společný svátek všech mučedníků již od 4. století. Od 8. století se v Irsku a v Anglii, u Keltů a Franků začal slavit svátek Všech svatých (nejen mučedníků) 1. listopadu. Toto datum se ustálilo snad proto, že u Keltů začínal v tento den nový rok. Slavení svátku Všech svatých se brzy rozšířilo a v Římě se slaví pravidelně od 9. století. Jde o společnou slavnost lidí, kteří již vstoupili do „nebe“, to znamená do stavu svrchovaného a konečného štěstí ve společenství s Bohem a se všemi, kteří jsou spojeni s Kristem, který svou smrtí a zmrtvýchvstáním nebe „otevřel“. Toto tajemství společenství se samotným Bohem překonává jakékoliv chápání a jakoukoliv představivost. Bible o tom mluví obrazně: život, světlo, pokoj, svatební hostina, víno, království, otcův dům, nebeský Jeruzalém, ráj: „**Co oko nevidělo, co ucho neslyšelo, a nač člověk nikdy ani nepomyslel, to všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.**“*

První listopadový den je věnován vzpomínce na všechny svaté (Festum omnium sanctorum) všech církví. Počátky tradice úcty ke svatým nacházíme někde kolem roku 150. Úcta tehdejších křesťanů se vztahovala hlavně na ty, kteří prolili pro Krista svou krev. Prvním světce u něhož lze doložit, že mu křesťanská obec prokazovala náboženskou poctu, byl svatý Polykarp ze Smyrny, který podstoupil mučednickou smrt asi kolem roku 155. U jeho hrobu se pak křesťané shromažďovali každoročně.

Slavnost Všech svatých nám připomíná, že jsme obklopeni, a dokon ce podporováni množstvím Kristových svědků: těch, kteří odešli před námi, od apoštolů a Panny Marie až po lidi dnešního věku. Můžeme se spolehnout na víru těch, kdo odešli před námi. A jsme zváni, abychom předali víru v Boha zase generaci, která bude následovat po nás.

V Krédu říkáme: Věřím ve společenství svatých.“ I my jsme součástí tohoto společenství, a tím je slavnost Všech svatých také svátkem nás všech.

Příklad svatých povzbuzuje každého, kdo si říká křesťan, aby byl důvěryhodný, tedy žil v souladu s principy víry, kterou vyznává. Opravdu nestačí působit zdáním dobrého a čestného člověka; je třeba jím skutečně být. A dobrý a čestný je ten, kdo nezakrývá sám sebou světlo Boží, nevynáší sebe, nýbrž nechává skrze sebe prosvítat Boha.

Všechno nasvědčuje tomu, že smrt bude setkáním s NÍM. Zahledím se do jeho očí a ony mi otevřou nebe.

Čekám, že je uvidím, očekávám chvíli, kdy upře na mě svůj pohled, který se střetne s pohledem mým.

Všemohoucí, věčný Bože, tvoji svatí jsou pro nás příkladem a pomáhají nám na cestě k tobě; při dnešní slavnosti si je všechny společně připomínáme a ve společenství s nimi tě prosíme: vyslyš nás a pro jejich zásluhy nám dávej všechno, co potřebujeme k jejich následování. Prosíme o to skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.